

[Glistrup.]

Nej, det er bestemt ikke sket i noget forpustet tempo. Vi andre har fra 1957 været klar over, at et sådant forslag skulle laves, og det drejer sig om centrale problemer i demokratiet, nemlig valgreglerne, hvor vi har haft rigelig tid til at gennemtænke og nøje overveje, hvordan vi synes det er rigtigt at udforme valgregler. Når vi har tøvet så længe med at fremsætte forslaget, er det netop i respekt for den arbejdsgang, som var tilrettelagt i markedsudvalget, hvorefter regeringen skulle komme med sine skitser til markedsudvalget omkring dette tidspunkt – her i begyndelsen af november, tror jeg vi hørte det skulle være. Så var det naturligt, at vore tanker kom frem i markedsudvalget på samme tidspunkt, sådan at de kunne gå ind i den arbejdsgang, der var tilrettelagt, således at man altså havde materialerne ved siden af hinanden. Vi får regeringens skitser, og vi havde ærligt talt håbet, at der var 6–7 andre partier i folketinget, der også ville have gjort det stykke arbejde at fremlægge, hvordan deres tanker var; sådan at vi kunne have fået et bredt spektrum af forslag, som vi kunne have lejlighed til at se i relation til hinanden. Derfor synes jeg nok, man skal bebrejde de, jeg var lige ved at sige dovne, at de ikke har gidet lave et forslag fremfor at pukke på os, der har taget os sammen til at udforme vore tanker, som vi nu finder at det er rigtigt. For det her, det er en meget alvorlig sag, som hr. Stetter sagde, en sag, hvor det, som både hr. Stetter og hr. Erhard Jakobsen var inde på, virkelig haster med at komme frem til realitetsovervejelser; vi må have tilstrækkelig god tid til at gå tingene igennem.

Så kan man selvfølgelig diskutere – og det blev desværre den mindste del af tiden anvendt på – hvordan tankerne skal udformes, og dér er selvfølgelig to problemer. Der er dels, hvilke synspunkter man har på en demokratisk valgprocedure, og dels, hvordan man udformer den teknisk bedst. Hr. Hilmar Baunsgaard sagde vedrørende det sidste punkt, at det var teknisk sjusket, det, fremskridtspartiet havde udformet, men de radikales vane tro gav han ikke et eneste eksempel på det, og det havde dog trods alt været rart. Det er vel meningen med disse forhandlinger, at vi gerne skal hjælpe hinanden til at gøre forslagene bedre. Vi er selvfølgelig ikke opmærksomme på noget, der er teknisk sjusket, så havde vi ikke lavet det, som vi har lavet det, men har hr. Hilmar Baunsgaard nogle forbedringsforslag, så vil vi selvfølgelig morderlig

gerne modtage disse forbedringsforslag. Jeg synes imidlertid, det er for tyndt bare at bruge det ene udtryk: det er teknisk for sjusket udformet, og så ikke kunne belægge så hårde ord med et eneste eksempel. Men vi kan få det her under den fortsatte debat, eller vi kan få det i udvalget. Vi vil selvfølgelig meget gerne gøre det teknisk så godt, som det nu kan gøres.

Når man ser på, hvordan vi har udformet vore tanker, så havde indenrigsministeren navnlig indvendinger imod vores bestemmelse i § 3, hvor vi vil demokratisere adgangen til at være valgbar. Her siger indenrigsministeren meget morsomt, men meget urealistisk: så kan vi risikere, at der bliver opstillet et 7-årigt barn fra Malaysia. Der skal for at blive valgt antagelig noget, der ligner 180.000 eller 190.000 stemmer til, og der er ikke nogen som helst, der tiltror de danske vælgere, at de vil stemme i et sådant omfang på et 7-årigt barn fra Malaysia ved valg til Europa-Parlamentet, men hvis virkelig de danske vælgere vil stemme det ind, ja, all right, så må det være de danske vælgere og ikke indenrigsministeren, der skal afgøre, hvorvidt dette 7-årige barn fra Malaysia skal vælges ind i Europa-Parlamentet. Men det tror hverken han eller jeg at de danske vælgere i et sådant tal vil gøre. Det er i og for sig det ene centrale, for det gør jo ingen skade, at et menneske bliver opstillet, hvis den pågældende ikke opnår valg.

Indenrigsministeren nærede frygt for, at man hvert femte år – det er den tidstermin, der gælder for EF-valg – skulle til at lave nogle nye lokaltelefonbøger. Det var trods alt en nogenlunde overskuelig risiko, hvis det virkelig skulle ske, at vi engang hvert femte år skulle trykke en enkelt lokaltelefonbog yderligere, når man ellers kan trykke lokaltelefonbøger i massevis rundt omkring i Danmark hvert evig eneste år. Jeg vil tro, at vi med det forslag her vil få noget, der ligner 35–40 kandidatlister som det værste, men det er der ingen af os der kan vide. Det er ikke vor opgave at gribe ind i folks adgang til at søge opstilling. Det er udemokratisk at reagere på den måde, og man kan høre på indenrigsministeren, at han tilhører et gammelt parti, der ikke har været med til at skulle samle underskrifter med henblik på opstilling til et valg, når han tror, at de regler, vi har i folketingsvalgloven, er noget, som kan virke i retning af, at man får mindre bureaukrati. Jeg skal forsikre indenrigsministeren om, at det her foreslåede er meget enklere papir-